

§ 5. Podstawą do zaliczenia okresów wymienionych w § 4 do okresów zatrudnienia jest pozytywna opinia Zarządu Głównego Związku Bojowników o Wolność i Demokrację.

§ 6. Do okresów zatrudnienia zalicza się okresy służby w ludowych oddziałach wojskowych w czasie wojny domowej w Hiszpanii.

§ 7. Podstawą do zaliczenia okresów wymienionych w § 6 do okresów zatrudnienia jest pozytywna opinia Zarządu Głównego Związku Bojowników o Wolność i Demokrację.

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1954 r.

Kierownik Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej:
w z. L. Chajm

903

ZARZĄDZENIE MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 15 lipca 1954 r.

w sprawie trybu ustalania cen na produkty nietypowe i opłat za nietypowe usługi wykonywane przez przedsiębiorstwa podległe Ministrowi Budownictwa Miast i Osiedli.

Na podstawie zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 30 września 1953 r. w sprawie przekazania właściwym ministrom uprawnień do ustalania cen produktów nietypowych i opłat za nietypowe usługi nie objęte obowiązującymi cennikami (taryfami), wykonywane przez przedsiębiorstwa przemysłu kluczowego i świadczone w obrębie gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski Nr A-94, poz. 1311), zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Za produkty (wyroby) nietypowe uważa się produkty nie objęte obowiązującymi cennikami, których produkcja ma charakter jednostkowy lub małoseryjny i wykonywana jest według warunków technicznych określanych indywidualnie przez odbiorcę przy każdym zamówieniu bądź gdy zachodzi konieczność opracowania nowych receptur.

2. Za usługi nietypowe uważa się roboty przemysłowe i usługi nie objęte obowiązującymi cennikami (taryfami).

3. Przez centralne zarządy, o których mowa w zarządzeniu, rozumieć należy centralne zarządy oraz Zarząd Budowlanych Przedsiębiorstw Powiatowych, podległe Ministrowi Budownictwa Miast i Osiedli.

§ 2. 1. Podstawą do ustalania cen produktów lub usług nietypowych, o których mowa w § 1, jest kalkulacja planowanego kosztu własnego sporządzona przez dostawcę (wykonawcę) zgodnie z obowiązującymi branżowymi zasadami kalkulacji w resorcie Ministra Budownictwa Miast i Osiedli.

2. Kalkulacja powinna być oparta na ścisłych danych technicznych, a w szczególności na rysunkach, szkicach i wzorach, na których podstawie dział produkcji przedsiębiorstwa wyznacza ilości i rodzaj materiałów podstawowych oraz czas robocizny bezpośredniej niezbędnej na wykonanie danego produktu nietypowego lub usługi nietypowej. Wyznaczenie ilości i rodzajów materiałów podstawowych powinno w miarę możliwości być dokonane w oparciu o obowiązujące normy zużycia materiałowego, a robocizny bezpośredniej — na podstawie normy czasowej obróbki i montażu części w poszczególnych fazach produkcyjnych.

3. Na podstawie materiału, o którym mowa w ust. 2, ustala się planowany koszt własny produktu lub usługi, przyjmując:

1) koszt materiałów — według cen obowiązujących w dniu sporządzania kalkulacji, przy czym narzut kosztów zakupu i odchyleń od cen ewidencyjnych należy obliczać w stosunku do wartości materiałów wykazanej w kalkulacji; w przypadku konieczności korzystania z obróbki obcej należy w odrębnej pozycji wyszczególnić rodzaj obróbki oraz przewidziany jej

koszt (na podstawie cennika bądź w uzgodnieniu z przedsiębiorstwem dokonującym obróbki),

2) koszty robocizny bezpośredniej — według obowiązującego taryfikatora robót lub obowiązujących stawek płac,

3) koszty pośrednie (wydziałowe, ogólnofabryczne, koszty zaopatrzenia materiałowego i koszty zbytu uwzględniające koszty dostawy franco stacja odbiorcza) — według procentowych narzutów wynikających z planu techniczno-przemysłowo-finansowego; wyliczenie narzutów kosztów wydziałowych przeprowadza się w oparciu o planowane stawki procentowe poszczególnych wydziałów uczestniczących w wykonaniu danego produktu nietypowego lub usługi nietypowej.

§ 3. 1. Ceny na produkty i usługi nietypowe, o których mowa w § 1, wykonywane lub świadczone przez jednostki podległe Ministrowi Budownictwa Miast i Osiedli na rzecz jednostek podległych innym ministrom, ustalane będą:

1) jeżeli wartość zamówienia nie przekracza 50.000 zł — przez dostawcę (wykonawcę) w uzgodnieniu z odbiorcą, z tym że w razie nieosiągnięcia porozumienia cenę ustala Ministerstwo Budownictwa Miast i Osiedli w porozumieniu z ministerstwem, któremu podlega odbiorca,

2) we wszystkich innych przypadkach — Ministerstwo Budownictwa Miast i Osiedli w porozumieniu z ministerstwem, któremu podlega odbiorca,

2. Ceny na produkty i usługi nietypowe, o których mowa w § 1, wykonywane lub świadczone w obrębie przedsiębiorstw podległych Ministrowi Budownictwa Miast i Osiedli ustalane będą:

1) jeżeli wartość zamówienia nie przekracza 50.000 zł — przez dostawcę (wykonawcę) w uzgodnieniu z odbiorcą, z tym że w razie nieosiągnięcia porozumienia cenę ustala centralny zarząd, któremu podlega dostawca, w porozumieniu z centralnym zarządem, któremu podlega odbiorca,

2) jeżeli wartość zamówienia wynosi ponad 50.000 zł, a nie przekracza 100.000 zł — przez centralny zarząd, któremu podlega dostawca, w porozumieniu z centralnym zarządem, któremu podlega odbiorca, z tym że w razie nieosiągnięcia porozumienia cenę ustala Departament Produkcji Pomocniczej Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli.

§ 4. Upoważnia się do decydowania w sprawie ustalania cen na produkty i usługi, o których mowa w § 3:

1) dyrektora centralnego zarządu, któremu podlega dostawca (wykonawca) — w przypadku nieosiągnięcia przez dostawcę porozumienia z odbiorcą oraz w

przypadkach gdy wartość zamówienia wynosi ponad 50.000 zł, a nie przekracza 100.000 zł (§ 3 ust. 2),

- 2) dyrektora Departamentu Produkcji Pomocniczej Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli — w przypadkach gdy wartość zamówienia przekracza 100.000 zł oraz w przypadku nieosiągnięcia porozumienia pomiędzy centralnymi zarządami (§ 3 ust. 2 pkt 2), jak i w razie nieosiągnięcia porozumienia pomiędzy dostawcami i odbiorcami (§ 3 ust. 1 pkt 1).

§ 5. 1. W przypadku gdy wartość całego zamówienia nie przekracza 50.000 zł, dostawca (wykonawca) sporządza kalkulację, o której mowa w § 2, i przesyła w 2 egzemplarzach do odbiorcy w terminie 10 dni od daty otrzymania zamówienia (zapytania). Odbiorca (zlecająca) zawiadamia dostawcę w terminie 5 dni od daty otrzymania kalkulacji o przyjęciu ceny lub zgłasza w tym terminie zastrzeżenia.

2. Przyjęcie ceny przez odbiorcę następuje w drodze przesłania przez odbiorcę dostawcy 1 egzemplarza kalkulacji podpisanej przez dyrektora przedsiębiorstwa (zakładu) i głównego (starszego) księgowego. W przypadku nieprzyjęcia ceny odbiorca zgłasza zastrzeżenia do proponowanej ceny przedstawiając poprawki i uwagi co do poszczególnych pozycji kalkulacji. Dostawca zawiadamia odbiorcę w terminie 3 dni od daty otrzymania zastrzeżeń (poprawek i uwag) o ich przyjęciu lub skierowaniu wniosku o ustalenie ceny w trybie określonym w §§ 6, 7 i 8.

§ 6. 1. W przypadku gdy wartość całego zamówienia wynosi ponad 50.000 zł, dostawca przesyła w terminie 10 dni od daty otrzymania zamówienia wnioski wraz z kalkulacjami, o których mowa w § 2, w 4 egzemplarzach do swojego ministerstwa i w 1 egzemplarzu do odbiorcy.

2. Wnioski, o których mowa w ust. 1, przesyła się w przypadku, gdy wartość całego zamówienia:

- 1) wynosi ponad 50.000 zł, a nie przekracza 100.000 zł — do centralnego zarządu, któremu podlega dostawca,
- 2) przekracza 100.000 zł — do Departamentu Produkcji Pomocniczej Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli.

§ 7. 1. Ministerstwo Budownictwa Miast i Osiedli (Departament Produkcji Pomocniczej lub centralny zarząd) przesyła w terminie 8 dni od daty otrzymania wniosku 2 egzemplarze wniosku i kalkulacji ministerstwu, któremu podlega odbiorca, wyznaczając projektowaną wysokość ustalanej ceny. Odbiorca ze swej strony, jeżeli ma zastrzeżenia co do otrzymanej kalkulacji, powinien w tym samym terminie podać je do wiadomości swojemu ministerstwu (departament lub centralny zarząd przemysłu).

2. Ministerstwo, któremu podlega odbiorca, może w terminie 5 dni od daty otrzymania wniosku zgłosić zastrzeżenia co do proponowanej ceny, przesyłając 1 egzemplarz kalkulacji z poprawkami i uwagami co do poszczególnych pozycji kalkulacyjnych. Niezgłoszenie w powyższym terminie zastrzeżenia uznaje się za dowód zaakceptowania proponowanej ceny.

3. W przypadku niezgłoszenia zastrzeżeń przez ministerstwo, któremu podlega odbiorca lub uzgodnienia wysokości ceny — ministerstwo, któremu podlega odbiorca (departament lub centralny zarząd przemysłu), przesyła do dostawcy w terminie 5 dni w 2 egzemplarzach decyzję o ustaleniu ceny. Dostawca obowiązany jest przesłać natychmiast 1 egzemplarz decyzji do odbiorcy.

§ 8. W razie zgłoszenia przez ministerstwo, któremu podlega odbiorca, zastrzeżeń Ministerstwo Budownic-

stwa Miast i Osiedli (Departament Produkcji Pomocniczej lub centralny zarząd) — jeżeli z zastrzeżeniami się nie godzi — przesyła w terminie 5 dni od daty otrzymania zastrzeżenia akta do Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Departament Kosztów i Polityki Cen), zawiadamiając o tym jednocześnie ministerstwo, któremu podlega odbiorca.

§ 9. 1. W przypadkach określonych w § 3 uchwały nr 701 Rady Ministrów z dnia 24 września 1953 r. w sprawie zasad ustalania cen produktów nietypowych oraz opłat za nietypowe usługi, nie objęte obowiązującymi cennikami (taryfami), wykonywane przez przedsiębiorstwa przemysłu kluczowego i świadczone w obrębie gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski z 1953 r. Nr A-94, poz. 1304 i z 1954 r. A-50, poz. 684) stosuje się bez względu na wartość całego zamówienia tryb przewidziany w § 5, z tym że w razie nieosiągnięcia porozumienia stosuje się tryb przewidziany w §§ 6, 7 i 8.

2. Do rodzaju produktów w rozumieniu § 3 uchwały nr 701 Rady Ministrów z dnia 24 września 1953 r. należą np. wyroby stolarskie, które różnią się od typowych objętych cennikiem jakością okucia, podziałem powierzchni obramowanych, klasą jakości drewna itp., oraz stolarka nie znormalizowana, której wyroby wycenia się według uwidocznionej w cenniku ceny za 1 m² wyrobu o zbliżonych wymiarach. Z wyrobów betonowych do tego rodzaju produktów należą belki stropowe wszelkich typów i inne elementy konstrukcyjne, jak schody, nadproża, płyty nośne dachowe, podokienniki, słupy oświetleniowe, elementy strunobetonowe itp., różniące się od artykułów typowych objętych cennikami wymaganą wytrzymałością, zmianą proporcji składników, zewnętrzną obróbką, szczegółami drugorzędowego znaczenia, a elementy ilozacyjne, jak pustaki ścienne, porowate płyty dachowe, płyty wiórowo-cementowe, wiórowo-gipsowe, gazobeton, jak siporex i ytongi itp. — jeżeli różnią się od artykułów typowych objętych cennikiem zmianą składników, wpływających na ich ciężar objętościowy i współczynnik przewodności cieplnej, wymagającym frakcjonowaniem kruszywa, drobnym odchyleniem wymiarów itp.

§ 10. 1. Za wyjątkowe przypadki w rozumieniu § 4 uchwały nr 701 Rady Ministrów z dnia 24 września 1953 r. uważa się wykonywanie nietypowych skomplikowanych remontów, kiedy warunki techniczne nie pozwalają na sporządzenie kalkulacji.

2. Limit należności (cenę orientacyjną) ustala się:

- 1) na podstawie kalkulacji wynikowych uprzednio wykonywanych już przez dostawcę podobnych robót lub usług nietypowych,
- 2) szacunkowo w oparciu o przesłanki techniczne wynikające z przybliżonej kalkulacji wstępnej.

3. Limit należności ustala dział produkcji dostawcy w porozumieniu z komórką kosztów własnych.

4. Limit należności (cenę orientacyjną) ustala się bez względu na wartość całego zamówienia w trybie ustalonym w § 5, z tym że ostateczne rozliczenie następuje na podstawie kalkulacji wynikowej zatwierdzonej przez Ministerstwo Budownictwa Miast i Osiedli i ewentualnie po porozumieniu z ministerstwem, któremu podlega odbiorca, jednak w wysokości nie przekraczającej uzgodnionego limitu.

§ 11. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 sierpnia 1954 r.

Minister Budownictwa Miast i Osiedli: w z. J. Zakowski